Krimināļprocess Nr.11095032612
Lieta K31-460-14/4

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2014.gada 21.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,
piedaloties prokuroram G.Voicehovičam,
aizstāvei zvērinātai advokātei P.Brasavai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. E/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. E/ izdarīja psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos, glabāšanu realizācijas nolūkā un psihotropās vielas neatļautu realizēšanu šādos apstākļos:

Izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā līdz 2012.gada 7.martam, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, /pers. E/ neatļauti iegādājās vēlākas realizācijas nolūkā 0,6653 g pulverveida vielas, kuras aktīvā sastāvdaļa ir 33% jeb 0,2195 g aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātā psihotropā viela – metamfetamīns. Minēto psihotropo vielu /pers. E/ neatļauti, realizācijas nolūkā, glabāja pie sevis un pārnēsāja pa Rīgas teritoriju līdz 2012.gada 7.marta plkst.23.00, kad Alīses un Mārtiņa ielu krustojumā neatļauti realizēja personai, kura vēlāk šīs vielas labprātīgi izsniedza policijas darbiniekiem.

Ar savām darbībām /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Procesā iesaistītās personas uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, prokurors un advokāts piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. E/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu (2011.gada 1.decembra likuma redakcijā) apsūdzētā 2012.gada 7.martā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas klasificējams kā smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētais ar savām tīšām, prettiesiskām darbībām ir vērsies pret vispārējo sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, radot reālus draudus nodarīt kaitējumu ar likumu aizsargātajām interesēm – iedzīvotāju veselībai.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā; Latvijas Republikas pilsonis, bez deklarētas dzīvesvietas *(lietas 79.-80.lapa);* līdz apcietinājumam nestrādāja; apgādībā divi nepilngadīgi bērni; VSIA „Psihiatrijas un narkoloģijas centra" Psihiatriskās palīdzības dienesta uzskaitē nav reģistrēts *(lietas 97.lapa);* VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības

dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav reģistrēts *(lietas 95.lapa)*; ir noteikta invaliditāte no bērnības; reģistrēti vairāki administratīvie pārkāpumi *(lietas 81.-90.lapa);* iepriekš divas reizes tiesāts *(lietas 90.-93.lapa*), taču sodāmības dzēstas:

1) Ar Rēzeknes tiesas **2008.gada 9.septembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, 175.panta otrās daļas, 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 55.pantu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 14.oktobrī (*lietas 102.-103.lapa*). Sodāmība dzēsta.
2) Ar Rēzeknes tiesas **2000.gada 23.februāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 186.panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2000.gada 6.martā. Sodāmība dzēsta.

Papildus tiesas rīcībā ir informācija, ka /pers. E/ 2013.gada 23.augustā notiesāts Argentīnā par narkotisko vielu kontrabandu un pēc soda izciešanas izraidīts no valsts (*lietas 144.lapa*).

Tiesas sēdē apsūdzētais, nosakot sodu, lūdza ņemt vērā viņa smagās saslimšanas, ko apliecina lietas materiālos esošās medicīnas iestāžu izziņas, kā arī to, ka viņš ir sadarbojies ar procesa virzītāju un palīdzējis atklāt sevišķi smagu noziegumu, kas saistīts ar narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu apriti sabiedrībā.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punkts noteic, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas sankcija (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā) paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku no pieciem līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem, savukārt minētā panta sankcija Krimināllikuma 2012.gada 13.decembra likuma redakcijā paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Tiesa, izvērtējot noziedzīgā nodarījumu raksturu un smagumu, uzskata, ka apsūdzētajam ir nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, jo sabiedrībā ir jāmazina narkomānijas un tās bīstamo seku izplatība.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu un 47.panta pirmās daļas 2. un 4.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, kā arī to, ka vainīgais sekmējis citas personas nozieguma atklāšanu, veicinājis noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, sniedzot procesa virzītājam vērtīgas ziņas par narkotiku apritē iesaistītajām personām un noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas detaļām.

Apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka viņš ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Lemjot jautājumu par nosakāmo soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīti trīs atbildību mīkstinošie apstākļi; vainīgajam ir dažāda rakstura saslimšanas, viņam ir reāla vēlme atgriezties sabiedrībā un dzīvot likumpaklausīga pilsoņa dzīvi, un uzskata, ka apsūdzētajam par noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas ir nosakāms sods, pietuvinot to panta sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai.

Ievērojot to, ka apsūdzētais ir nesodīta persona (sodāmības dzēstas), viņam ir atzīta invaliditāte no bērnības, Argentīnā ir izārstējies no narkotiku atkarības, tiesa iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, un uzskata, ka sods viņam ir nosakāms nosacīti, ar pārbaudes laiku, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un uzliekot par pienākumu piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta piektajā daļā noteikto, nosacīti notiesājot, nevar piespriest papildsodu – policijas kontroli.

Tā kā lietā nav pierādījumu par apsūdzētā īpašumā esošu mantu, tiesa atzīst, ka mantas konfiskācija nav piemērojama.

No lietas materiāliem izriet, ka konkrētajā kriminālprocesā apsūdzētais ir bijis apcietināts laika posmā no 2012.gada 28.maija līdz 2012.gada 29.maijam (*lietas 53.lapa*) un no 2014.gada 19.septembra līdz 2014.gada 21.oktobrim (*lietas 146.lapa*), kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms soda termiņā.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam tiek noteikts nosacīts brīvības atņemšanas sods, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 24.aprīļa lēmumu (*lietas 137.lapa*) piemērotais drošības līdzeklis — apcietinājums — ir atceļams.

Pēc norīkojuma apsūdzētā aizstāvību pirmstiesas kriminālprocesā īstenoja zvērināts advokāts A.Zvejsalnieks, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami Ls 183 jeb 260,39 *euro* (*lietas 51.-52.lapa*).

Pēc norīkojuma apsūdzētā aizstāvību tiesā īstenoja zvērināta advokāte P.Brasava, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 54,78 *euro*.

Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam.

Lietiskie pierādījumi – viens polimēra materiāla maisiņš ar 0,6653 g metamfetamīnu saturošu vielu, kas nodoti glabāšanā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē, kā arī aploksnē esošais viens polimēra materiāla maisiņš, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināmi.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. E/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 3 (trim) gadiem, uzliekot par pienākumu piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. E/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 28.maija līdz 2012.gada 29.maijam, un laiku no 2014.gada 19.septembra līdz 2014.gada 21.oktobrim.

/pers. E/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atcelt, atbrīvojot viņu no apcietinājuma tiesas sēžu zālē.

Piedzīt no /pers. E/ valsts labā procesuālos izdevumus 315,17 *euro* (trīs simti piecpadsmit *euro*, 17 centi) par advokātu darbu pirmstiesas un tiesas procesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī norādot datus personas vai lietas identificēšanai; samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Lietiskos pierādījumus – vienu polimēra materiāla maisiņu ar 0,6653 g metamfetamīnu saturošu vielu, kas nodoti glabāšanā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē, kā arī aploksnē esošo vienu polimēra materiāla maisiņu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 4.novembra.

Tiesnese D.Treija